

GRAN CANARIA

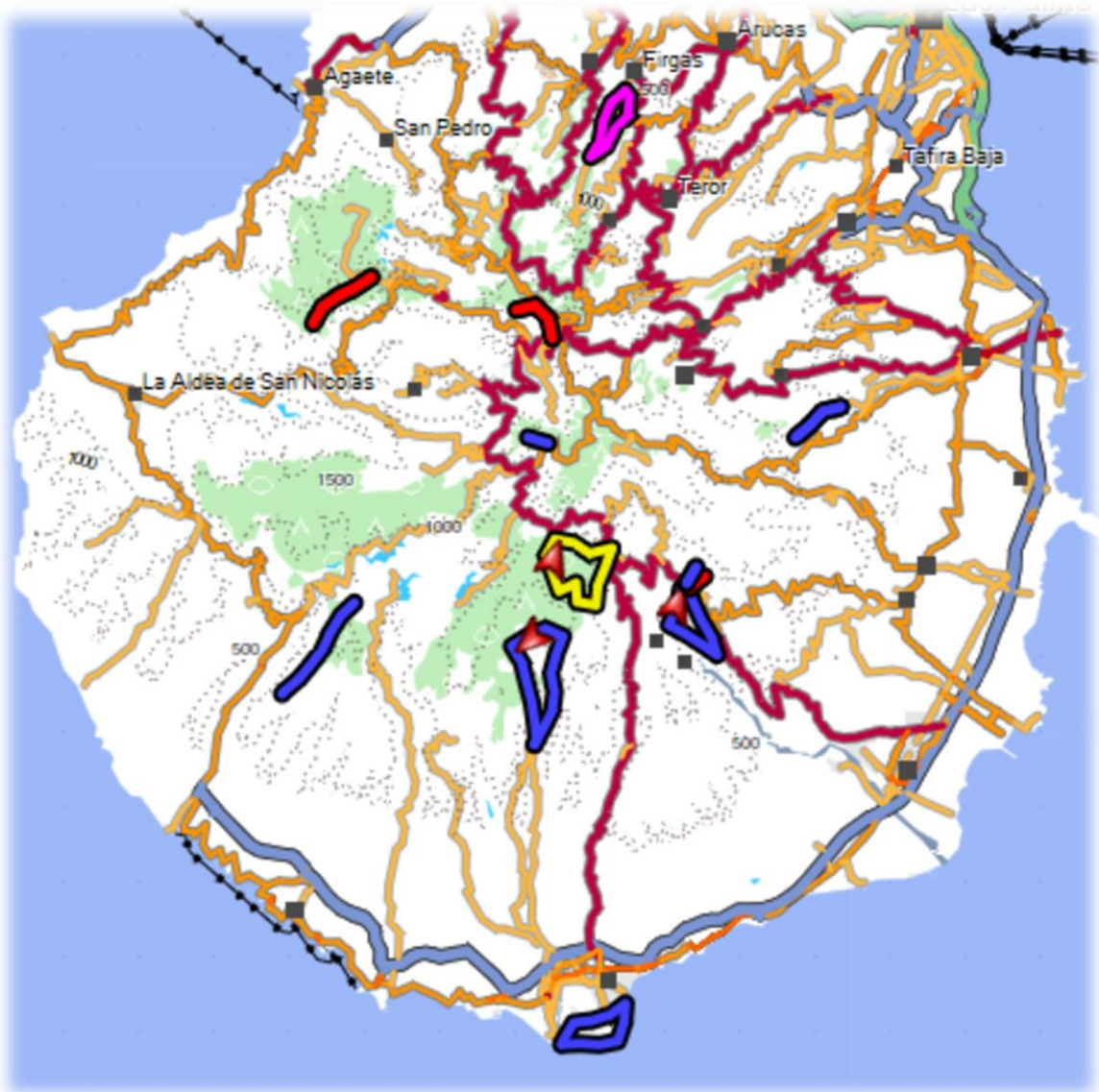

Jānuari 2023

BESCHRIJVING TOCHT

Het hele jaar door een mild klimaat, talloze stranden en ontelbare wandelpaden in de bergen, reden genoeg om dit vakantie-eiland als een waar paradijs te bestempelen. Op dit eiland der zaligen, zoals Gran Canaria in een ver verleden ook wel genoemd werd, is een wandelvakantie het hele jaar door een must. Gran Canaria, een continent in zakformaat, kent vele gezichten. De begroeiing van het zonnige eiland is van een ongelooflijke veelzijdigheid, er zijn tropische planten, drakenbloedbomen, laurierbossen, palmbomen, enorme pijnbomen en ongeveer 1.800 wilde plantensoorten, waarvan vele nergens anders dan op dit eiland voorkomen. Ze bloeien vooral in de winter en in het voorjaar. Het gelijkmatige, mediterraan subtropische klimaat heeft het eiland in eerste plaats te danken aan de passaatwinden, die ontstaan door de luchtstroom van de subtropische gordel van hogedrukgebieden richting de evenaar. De noordoostpassaat brengt langs het noorden van het eiland koele en vochtige wind, terwijl aan de neerslagarme zuidkant een droge en warme valwind domineert.

Hieronder een kaartje waarop alle wandelingen staan die we hebben gedaan.

DEELNEMERS

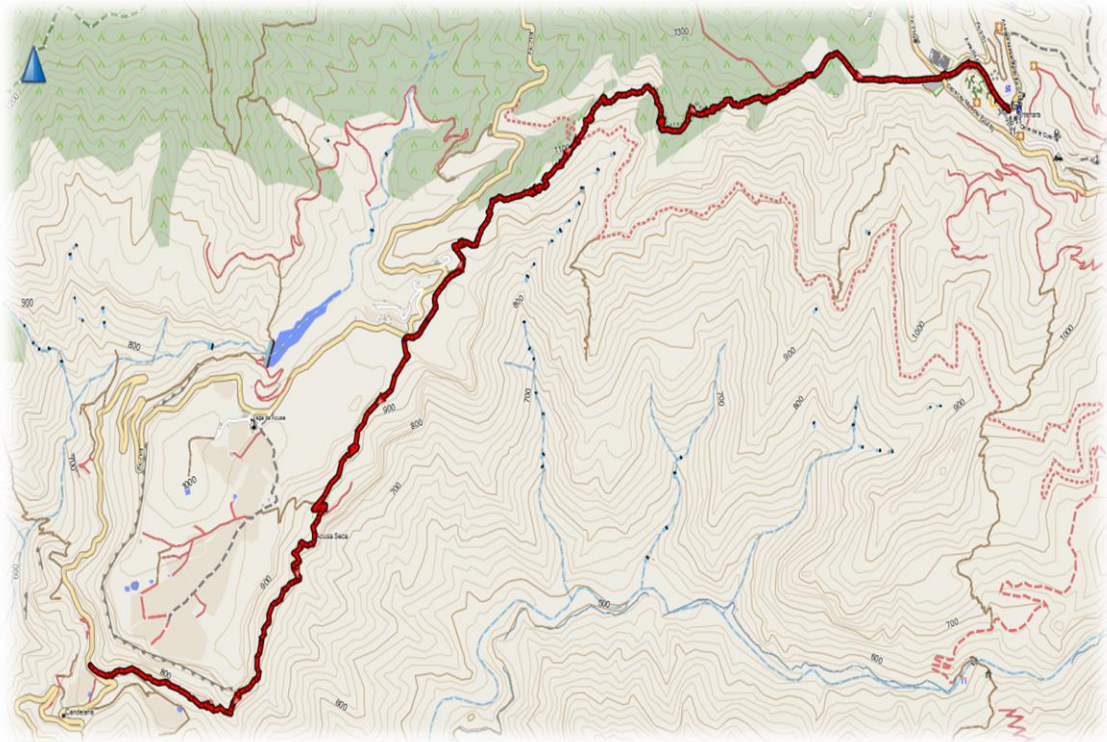

Vlnr; Gino Vandeweyer (Merchtem), Henri Van den Broeck (Gijzegem), Guido Claesen (Tervuren) en Ludwig D'Haese (Merchtem).

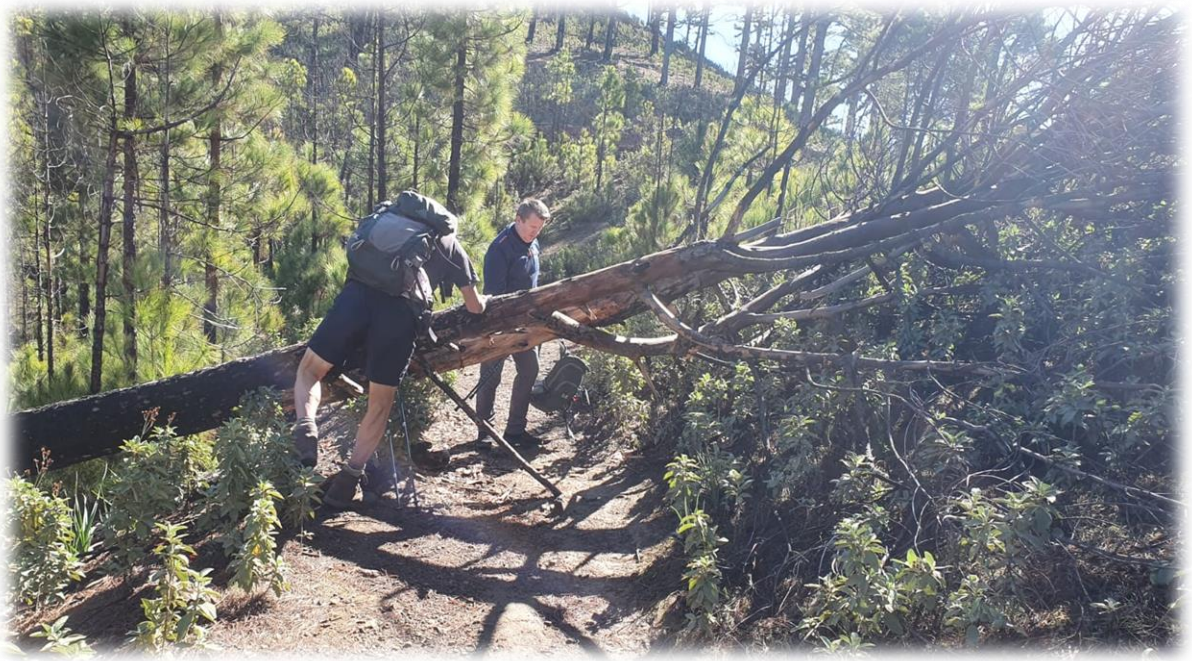

Vrijdag 13 januari 2023

- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : Artenara
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 4 uur

Daar ze de eerstvolgende dagen mooi weer geven in het binnenland en het noorden van het eiland profiteren we ervan om op die plaatsen te wandelen.

Heel in de verte kunnen we Tenerife zien. In vogelvlucht is dit ongeveer 90 kilometer.

De wandeling is op sommige plaatsen wel erg pittig. We krijgen ook een mooi zicht op Roque Nublo (Wolkenrots) en de kleinere rots ernaast is de kikker.

El Teide is de grootste vulkaan van het Spaanse eiland Tenerife, een van de Canarische Eilanden. De vulkaan en de wijde omgeving erven zijn sinds 1954 uitgeroepen tot nationaal

park. Met 3718 meter boven zeeniveau en 7000 meter boven de zeebodem is het de hoogste berg van Spanje.

Ondanks de zon schijnt is het toch naar de frisse kant, dit komt mede door de hoogte waar we ons bevinden.

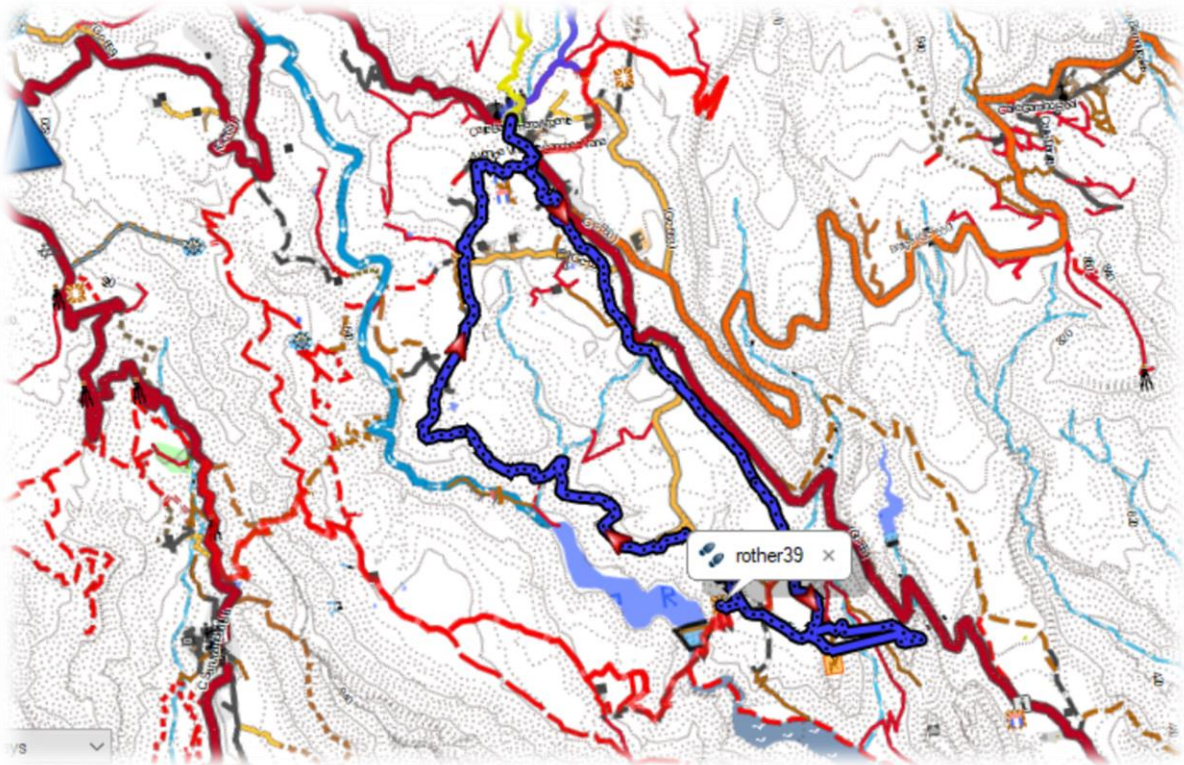

We rusten even uit op een zonnig plekje uit de wind.

Zaterdag 14 januari 2023

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Santa Lucia de Tirajana
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Vandaag doen we een wandeling in en rond mijn lievelingsdorpje Santa Lucia de Tirajana, gelegen op een hoogte van 680 meter.. In het hoger gelegen deel van het dorp staat de

historische kerk van Santa Lucía. De gevel is bedekt met prachtig steenhouwwerk dat samen met de witte en apart gevormde koepel de kerk uniek maakt.

Het noorden van de gemeente is relatief dunbevolkt en wordt gekenmerkt door woest bergland rondom de hoofdplaats Santa Lucia. Naar de kust toe neemt de bevolkingsdichtheid

toe en vindt men steeds meer (glas)tuinbouw (bloemen en fruit), handel en industriële bedrijvigheid, bijvoorbeeld in El Doctoral en Vecindario.

Een groot deel van de gemeente ligt aan zee. Aan de kust is echter maar één strand - maar wel een strand dat beroemd is onder windsurfers, Pozo Izquierdo; hier worden jaarlijks de meeste wedstrijden gehouden voor het wereldkampioenschap windsurfen. Het is dan ook niet

verwonderlijk dat hier een internationaal windsurfcentrum is te vinden, het Centro Internacional de Windsurfing.

In het binnenland liggen de landbouwgebieden die een oase vormen tussen de steile hellingen van de oude vulkaankrater, 'Caldera de las Tirajanas', met de dorpskernen El Ingenio de Santa

Lucía en la Sorrueda. Hier vindt u palmbomen, een enorm stuwmeer, beplante velden en fantastische uitzichtpunten, zoals el Guriete, el Ingenio y la Sorrueda.

De Canarische Eilanden liggen niet al te ver van de evenaar. De zon komt er om ongeveer 07.00 uur op en om ongeveer 20.00 uur gaat ze onder, ongeacht of het zomer of winter is.

Verwacht dus geen lange zomeravonden. Monstermarsen van meer dan twaalf uur per dag zijn niet verstandig, want dan loop je een deel van de tijd in het donker.

Agaves (foto boven en links onder) groeien vrij traag en bloeien pas na vele jaren. Op dat moment groeit een (in verhouding met de plant) zeer grote stengel uit de plant waar bovenaan een groot aantal kleinere bloemen uitgroeien. Na de bloei sterft de agave af. Agaves zijn

door de mens gekweekt als gebruiksplant onder andere voor de vezels die in de stevige bladeren zitten en als bron voor gegiste dranken (pulque). In Spanje maakt men uit de pulque de sterke drank mescal.

De tequila is daarentegen een drank die gemaakt wordt door destillatie van het gegiste sap van de blauwe Agave. Deze soort wordt vooral in de omgeving van het dorpje Tequila bij Guadalajara gekweekt. De zeventienduizend inwoners van dit dorp zijn bijna allemaal afhankelijk van de productie van tequila die door dertig bedrijven wordt gemaakt. Na 48 tot

72 uur gisting van het sap en na een dubbele destillatie blijft de witte tequila over. Rijping in vaten kan de kleur in geel veranderen en de smaak van de drank verfijnen.

Juist onder de top van de berg Fortaleza is er een heel grote natuurlijke grot. Van de 5de tot de 15de eeuw was dit het grootste bewoonde gedeelte van Gran Canaria.

Het fort wordt aangeduid als een van de grootste erfgoedcomplexen van het Eiland, omdat in die ruimte onder andere: rots-snijwerk, geschilderde grotten, graftombes, woongrotten, behuizing gekoppeld aan mogelijke astronomische observatie, en opslaglocaties zijn aangetroffen.

Bij een bezoek aan het binnenland van Santa Lucía mag u de archeologische vindplaats 'Fortaleza de Ansite' niet missen. Dit is een nederzetting in vulkaansteen met een groot aantal

grotten die voor bewoning en als grafgrotten werden gebruikt. Hier is een groot aantal archeologische resten gevonden die dateren van de tijd voor de Spaanse verovering van Gran Canaria. Volgens de oude overleveringen was dit een van de laatste plaatsen waar de oorspronkelijke bewoners, de Canariërs, zich vestigden. Op 29 april 1483 werd Ansite veroverd.

Dit is maar een van de vele mummies die in holen en grotten werden ontdekt op Gran Canaria.

De Guanche-cultuur onderhield een kenmerkend begrafenisstelsel als een typische opstelling naar sekse: mannen in rugligging en handen parallel aan het lichaam, terwijl de handen van vrouwen op het schaambeek geplaatst werden.

Onder de middag gaan we een lekkere verse Canarische soep eten in het plaatselijke winkeltje/bar.

Daarnaast werden de Guanchen begraven met grafgiften, mogelijk met de voorwerpen die ze bij leven gebruikten. De Guanchen hadden een levensverwachting tussen de 30 en 40 jaar.

La Fortaleza kende een bloedig einde. Tijdens de conquista in 1843 vormden ze de laatste vluchtplaats voor de Guanchen. Ze hielden zich verborgen in de 25 m lange grot.

Toen de Guanchen in Fortaleza werden ontdekt werden ze aangevallen door de Spanjaarden. De Guanchen zagen hun aanvallers van ver afkomen. Vrouwen, kinderen, zieken en

bejaarden bleven in de grot. Alle andere mannen daalden de berg af om het op te nemen tegen de Spanjaarden.

Evenwel werden alle Guanchen door de Spanjaarden afgemaakt. Alle Guanchen die de slachtpartij zagen gebeuren vanuit de grot, zijn toen gezamenlijk naar beneden gesprongen, de dood tegemoet.

De Guanchen waren moedig maar waren in het geheel niet opgewassen tegenover de Spanjaarden. De Guanchen hadden immers geen wapens. Hun enige verdediging was gooien met stenen en slaan met stokken.

De Guanchen konden niet meer weg van de Canarische Eilanden want daar groeide geen riet en de Guanchen wisten niet dat men van hout boten kon maken. De Guanchen van de verschillende Canarische Eilanden hadden onderling ook weinig of geen contact met elkaar omdat ze geen boten hadden.

De vijgencactus is een veel voorkomende wilde plant in Gran Canaria. De rode vruchten zijn vijgachtig, vandaar de naam. Sommige variëteiten hebben zeer smakelijke vruchten waar

onder andere confituur van gemaakt wordt. Andere soorten worden enkel gebruikt als veevoeder.

Een goede manier om een cactusvijg te eten zonder zich te prikken aan de scherpe doorns is de volgende: men prikt de vrucht met een vork op en zet deze op een bord. Vervolgens snijdt

men met een scherp mes beide uiteinden af en snijdt haaks hierop de schil door. Vervolgens rolt men met de vork (of met de hand, maar raak de buitenkant van de schil niet aan) het vruchtvlees uit de vrucht.

Een oude autobus kan nog altijd dienst doen als tuinhuisje, al is ook dit al in verval gegaan.

Ongeveer 5000 jaar geleden werd er voor het eerst een palmsoort verbouwd. Dit gebeurde met de dadelpalm in het Midden-Oosten. Er is een grote verscheidenheid in palmsoorten en zelfs geslachten. Eetbare vruchten zijn onder meer de dadelpalm die veel voorkomt in Gran

Canaria. Voor voedselbereiding, zeep en als brandstof wordt palmolie gebruikt. Palmen leveren ook materialen voor huishoudelijke artikelen, bijvoorbeeld rotan voor een mattenklopper. De inheemse bevolking kent vaak nog veel meer toepassingen.

Zondag 15 januari 2023

- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : La Goleta (Roque Nublo)
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 2 uur

